

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชน กรณีศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี*

PARTICIPATION IN ELECTIONS PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF THE PEOPLE A CASA STUDY OF SINGBURI PROVINCE

อายุทธ เนติธนากุล*, น้อม ฉิมคล้าย, รุจิรวาท ลำตาล, วันเพ็ญ เดชเดชา
Ajyut Netithanakul*, Nom Chimklai, Ruchirawat Lamtan, Onepen Detdecha
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Political Science, Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: ardyuth@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี และ 2) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเสนอแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนชาวสิงห์บุรี ที่มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้มาจากเปิดตารางสำเร็จรูปของทาร์ยามาเน่ ใช้วิธีการสุ่มอย่างด้วยวิธีบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงจากน้อยไปหามาก ได้แก่ ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง และ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน และอาชีพที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะให้ความรู้ทางด้านกฎหมายแก่ประชาชนเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในสิทธิการมีส่วนร่วม และกระตุ้นให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิของตนตามรัฐธรรมนูญ เพื่อสามารถใช้สิทธินั้นได้อย่างเต็มที่ ในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การเลือกตั้ง, ด้านการใช้สิทธิ, ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง, ด้านการร่วมรณรงค์

Abstract

This research aimed to 1) study the level of participation in the election of the provincial administrative organization of the people of Singburi and 2) compare the level of participation in the election of the provincial administrative organization of the people of Singburi classified by personal factors in order to propose a guideline to promote public participation. The research model was quantitative. The population used in the study consisted of the people of Singburi who were eligible to vote. A sample group of 400 people was obtained from the Taro Yamane ready-made table using the accidental sampling method. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing using the F-test and t-test. The research results found that 1) participation in the election of the provincial administrative organization of the people of Singburi overall, it was at a high level. Ranked from least to most was election campaign participation, and including voting rights, Participation in the election campaign, exercise of voting rights, and awareness of political news. it was found that all aspects were at a high level. 2) When comparing the local political of participation in the election of the provincial administrative organization of the people of Singburi found that participation was not different for genders, participation was not different for ages, participation was not different for levels of education, participation was not different for levels of education, and participation was not different for occupations. Suggestions: Provide legal knowledge to the public to enhance their knowledge and understanding of the right to participate and encourage them to be aware of their rights under the constitution so that they can fully exercise those rights in participating with the provincial administrative organization in various activities.

Keywords: Participation, Election, Voting Rights, Political Information Awareness, Campaigning

บทนำ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสิ่งสำคัญก็คือ“ประชาชน” และความสมบูรณ์แบบก็คือ การที่ประชาชนสามารถเข้ามามีสิทธิมีเสียงในการปกครอง แต่เนื่องจากความจำกัดหลาย ๆ ด้าน เช่น การมีจำนวนประชากรมากเกินไปจนจะเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้โดยตรง จึงทำให้ต้องอาศัยตัวแทนเข้ามามีส่วนร่วม ประชาชนจึงเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการเลือกตั้งตัวแทน ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจึงมีสำคัญ โดยเฉพาะการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ ที่ให้ได้มาซึ่งตัวแทน การเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรมจะเพิ่มโอกาสการถ่ายโอนอำนาจการปกครองอย่างสันติเพราะจะเป็นหลักประกันประการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ที่พ่ายแพ้การเลือกตั้ง ยอมรับผลของการเลือกตั้งและยอมถ่ายโอนอำนาจไปสู่รัฐบาลใหม่อย่างราบรื่น การเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรมจะต้องเปิดโอกาส

ให้ประชาชนสามารถกำหนดรูปแบบของรัฐบาล และทิศทางนโยบายในอนาคตของรัฐบาล การยึดถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้ง เป็นวิธีการในการจัดตั้งรัฐบาล และเป็นหลักในการตัดสินใจประเด็นสาธารณะต่าง ๆ แต่ไม่ใช่เป็นเหตุผลของการกีดกันเสียงข้างน้อย ไม่ว่าจะเป็นเพราะชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนา ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ระดับรายได้ รัฐบาลหรือเสียงส่วนใหญ่ที่มาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งก็ตามไม่สามารถลิดรอนสิทธิดังกล่าวได้ (หนึ่งทัย มูลิกะนันท์, 2561) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 การเข้าไปเกี่ยวข้องหรือการมีส่วนร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ระดับของการมีส่วนร่วมจึงเริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลแก่ประชาชน การปรึกษาหารือประชาชน การเชิญประชาชนให้เข้าร่วมทำงาน ตลอดจนการให้อำนาจแก่ประชาชนในการตัดสินใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด เพื่อให้การดำเนินการตอบสนองต่อความพึงพอใจของสมาชิกในสังคม ตลอดจนเป็นการสร้างการยอมรับแก่สมาชิกและยังสามารถเป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สมาชิก การมีส่วนร่วมประเภทต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีดังต่อไปนี้ 1) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน” 2) การมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การเข้ามามีบทบาท (Involve) และ การสร้างความร่วมมือ (Collaborate)” 3) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การให้อำนาจแก่ประชาชน” การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบการให้อำนาจแก่ประชาชนเป็นระดับที่ให้บทบาทแก่ประชาชนในระดับที่สูงสุด เนื่องจากให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามแนวทางระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้น การมีส่วนร่วมที่จะขาดเสียไม่ได้ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย คือ การเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดการมีส่วนร่วมเพื่อให้อำนาจแก่ประชาชนไว้ดังนี้ 3.1) การให้อำนาจแก่ประชาชนในการเลือกตั้ง 3.2) การให้อำนาจแก่ประชาชนในการลงประชามติ (พนารัตน์ มาศฉมาดล, 2563)

การเลือกตั้งท้องถิ่นจึงเป็นช่องทางหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น โดยการเลือกตัวแทนของตนเข้าไปใช้อำนาจตัดสินใจทางการเมืองซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ข้อจำกัด ของการมีจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและมีพื้นที่เขตการปกครองที่มีขนาดใหญ่ อย่างเช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) การมีประชาธิปไตยโดยตรงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเลือกตั้งตัวแทนที่เรียกว่า สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่แทนประชาชนส่วนใหญ่ที่ได้ลงคะแนนเสียงข้างมากให้กับสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ประชาธิปไตยแบบตัวแทน (Representative Democracy) เป็นวิธีการใช้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ในชุมชนที่มีจำนวนประชากรมาก ไม่สามารถลงคะแนนเสียงโดยตรงได้จึงต้องใช้วิธีการแบบมีตัวแทน (ลิจิต ธีรเวคิน อ่างถึงโน (สุพัฒน์จิตร ลาตบัวขาว, 2561) การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี ในวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 ที่ผ่านมาพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพียงคนเดียว และผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีผู้สมัคร 1 คน ถึงจำนวน 14 เขต และไม่มีผู้สมัคร มีอยู่ 1 เขต ในขณะที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวน 165,459 คน ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 99,855 คน คิดเป็น 60.35 % ไม่มาใช้สิทธิ จำนวน 65,604 คน คิดเป็น 39.65 % ซึ่งยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอนว่าเป็นเพราะอะไร ประชาชนจำนวน 39.65 % จึงไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งซึ่งอาจเป็นจุดอ่อนของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ที่มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเลือกตัวแทน เพื่อเข้าไปทำหน้าที่แทนตน แต่ยังไม่ได้แสดงออกถึงสิทธิของตัวเองในการเข้าร่วม หรือแสดง

ให้เห็นถึงความสนใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชาวสิงห์บุรี (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี, 2568)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อหาวิธีสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี ในด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเสนอแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ใช้วิธีการสำรวจ โดยมีการใช้เครื่องมือด้วยวิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 400 คน มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ และยินยอมให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม โดยข้อคำถามนำมาจากกรอบความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวัดในการมีส่วนร่วมของประชาชน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนำเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตในการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 165,459 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 400 คน ได้มาจากการหาขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีบังเอิญ จากผู้ที่มาติดต่อราชการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่าง 5 มกราคม ถึง 5 มีนาคม พ.ศ. 2568

ด้านเนื้อหา เน้นศึกษาการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี เป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง

2. วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบเอง การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมจากเอกสาร (Documentary Data) และข้อมูลจากสนาม (Field Data) โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการค้นคว้าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2.2. สร้างแบบสอบถาม และนำไปทดสอบความเที่ยงตรงและหาความเชื่อมั่น โดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถาม และการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประชาชน จังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของครอนบาช (Cronbach) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ .939 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านในการใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 5 ข้อ การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จำนวน 5 ข้อ และการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง จำนวน 5 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ คือ

ระดับการมีส่วนร่วม	การให้คะแนน
การมีส่วนร่วมมากที่สุด	5
การมีส่วนร่วมมาก	4
การมีส่วนร่วมปานกลาง	3
การมีส่วนร่วมน้อย	2
การมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	1

2.4. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม ถึงสำนักงานจังหวัดสิงห์บุรี

2.5. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง จนครบ 400 ฉบับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพรรณนา เมื่อได้แบบสอบถามจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องหากพบข้อผิดพลาดจะดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จนครบ 400 ฉบับ แล้วนำมาลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science: SPSS) เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งนำไปเปรียบเทียบและอภิปรายผลในรูปแบบตาราง

3.2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์หาค่า t-test และ F-test (One-Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 - 50 ปี มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีอาชีพเกษตรกร

2. การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี

พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง และ ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	4.18	0.64	มาก
ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	4.20	0.52	มาก
ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง	3.94	0.79	มาก
รวม	4.11	0.55	มาก

จากตารางที่ 1 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมาด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี

จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

เพศที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด	$\bar{x}$	S,D,	t	Sig.
ชาย	4.40	0.62	1.29	0.45
หญิง	4.36	0.50		

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ t-test พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.45 แสดงว่าประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	17.157	3	5.719	1.579	0.40
	ภายในกลุ่ม	89.589	396	.226		
	รวม	106.746	399			

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.40 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.767	3	3.589	1.277	0.67
	ภายในกลุ่ม	71.678	396	.181		
	รวม	76.445	399			

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.67 แสดงว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน

อาชีพ ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอาชีพ

การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.710	4	2.677	1.629	0.56
	ภายในกลุ่ม	73.735	395	.187		
	รวม	76.445	399			

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way

ANOVA) พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.56 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก กฎหมายได้กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ต้องออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เป็นสิทธิและหน้าที่ของประชาชนชาวไทยที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ทุกคน เพื่อไปทำหน้าที่คัดเลือกตัวแทนของตน และยังมีการรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งผ่านช่องทางต่าง ๆ มีการเข้าร่วมฟังการปราศรัยหาเสียง ทำให้ประชาชนได้ติดตามข้อมูลการเมืองท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเวลาที่มีการเลือกตั้ง สอดคล้องกับ ญัฐสุวัชร เสงี่ยม ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้ติดตามผลการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ระดับต่าง ๆ ให้กับบุคคลอื่น ๆ เคยสนับสนุนสตรีที่ได้รับการยอมรับในเชิงการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น เคยเข้าร่วมกิจกรรมของประชาคมหมู่บ้านหรือตำบลหรือกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ส่วนรวมของชุมชนที่อาศัยอยู่ เคยร่วมร้องทุกข์ เรื่องการดำเนินงานหรือการใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ถูกต้องชอบธรรมของนักการเมืองระดับท้องถิ่น (ญัฐสุวัชร เสงี่ยม, 2560) ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากในปัจจุบันประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี มีความตื่นตัวหรือสนใจทางการเมืองมากขึ้น แต่การเลือกตั้งที่เกิดจากการได้ค่าจ้าง การซื้อขายเสียง การให้สิ่งของ การจัดงานเลี้ยง และให้สาธารณูปโภคต่าง ๆ ทำให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาท้องถิ่น ก็ยังมีอยู่ซึ่งไม่ได้เกิดความสำนึกทางการเมืองอย่างแท้จริงมากนักที่ทำให้ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง สอดคล้องกับ อำนาจ ศรีพระจันทร์ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาการเลือก ตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ศึกษาเฉพาะอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) เป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตยต้องไปใช้สิทธิ เลือกตั้งมากที่สุด (อำนาจ ศรีพระจันทร์, 2558) ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากประชาชนได้มีการติดตามข่าวสารการประชาสัมพันธ์ มีการติดตามผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีการเฝ้าติดตามข่าวสารการเมือง เมื่อมีการเลือกตั้งท้องถิ่นเสมอ ได้เข้าร่วมรับฟังการปราศรัยหาเสียงผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประชาชนรวมกลุ่มกันแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในชุมชนของตนทำให้เกิดการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น และมีความสนใจเหตุการณ์บ้านเมือง สอดคล้องกับ พระมหาสังคม ชยานนโท (ช่างเหล็ก), ชาญชัย ฮวดศรี และสุรพล พรหมกุล ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่ผลการวิจัยพบว่า ด้านการติดตามข่าวสารการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น มีการเฝ้าติดตามข่าวสารผลการเลือกตั้ง

เมื่อมีการเลือกตั้งท้องถิ่นหรือ ระดับชาติเสมอ มีความสนใจเหตุการณ์บ้านเมืองเพิ่มขึ้น นำข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการตัดสินใจ ทางการเมืองในการเลือกตั้ง ติดตามข่าวสารทางการเมืองการปกครองกับบุคคลอื่น มีความกระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารการเมืองเสมอ (พระมหาสังคม ชยานนโท (ช่างเหล็ก) และคณะ, 2564) และยังสอดคล้องกับ ศศิกานต์ สุกกระ ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบกรณี การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเตา อำเภอยายอด จังหวัดตรัง พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเตา อำเภอยายอด จังหวัดตรัง เห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมีระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง ปัจจุบันมีสื่อในหลาย ๆ ช่องทางไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากโซเชียล จากตัวแทนประชาสัมพันธ์ทั้งของหน่วยงาน และของผู้สมัคร และมีการติดป้าย ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง (ศศิกานต์ สุกกระ, 2563) ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการรณรงค์ และประชาสัมพันธ์การหาเสียงเลือกตั้ง เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ รถประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าว วิทยุ แผ่นพับ ใบปลิว เป็นต้น จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ค่อนข้างมาก นอกจากนั้นสื่อออนไลน์ สื่อโซเชียลก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยในการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง เช่น แอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งขัดแย้งกับ สุลีมาศ แปลงศรี ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผลจากการวิจัยเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดนครพนม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การรณรงค์หาเสียง ($\bar{x} = 2.39$) มีส่วนร่วมในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน เรื่องการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งมีน้อย และไม่มีมีส่วนร่วมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (สุลีมาศ แปลงศรี, 2565) การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนชาวสิงห์บุรี ที่พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีระดับส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ทำให้ทุกคนรู้เหมือนกันว่าจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งได้อย่างไร สอดคล้องกับ ณัฐสุวัชร เสงี่ยม ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองไม้แดง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนมีโอกาสได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การติดตาม ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น (ณัฐสุวัชร เสงี่ยม, 2560)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่าการมีส่วนร่วมด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แสดงว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางส่วนยังมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มากเท่าที่ควร และอาจจะมีผลทำให้มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยลงตามไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอเชิงนโยบาย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ควรมีนโยบายให้ความรู้ทางด้านกฎหมายการมีส่วนร่วม

ร่วมในการเลือกตั้งแก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในสิทธิการมีส่วนร่วม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิของตนตามรัฐธรรมนูญ และสามารถใช้อำนาจได้อย่างเต็มที่ และข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสิทธิและอำนาจในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ และในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาสาเหตุและปัญหาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อให้ประชาชนจังหวัดสิงห์บุรี มีความตื่นตัวที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐสุวัชร เสงี่ยม. (2560). การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. ใน สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนารัตน์ มาศฉมาดล. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. เรียกใช้เมื่อ 3 มีนาคม 2568 จาก https://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย_พุทธศักราช_2560
- พระมหาสังคม ชยานนโท (ช่างเหล็ก) และคณะ. (2564). พฤติกรรมการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชัยภูมิของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. Journal of Modern Learning Development, 6(5), 166-178.
- ศศิกันต์ สุกกระ. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบกรณีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเตา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง. ใน สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว. (2561). การเลือกตั้งท้องถิ่น: ข้อจำกัดของ กระบวนการประชาธิปไตย. วารสารร่มพญักษ์ มหาวิทยาลัยเกริก, 36(2), 170-197.
- สุลีมาศ แปลงศรี. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- หนึ่งหทัย มูลิกะนันท์. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 3(2), 34-49.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี. (2568). รายงานผลการนับคะแนนการเลือกตั้ง. เรียกใช้เมื่อ 3 มีนาคม 2568 จาก https://web.facebook.com/story.php?story_fbid=951342797186204&id=100069314765288&_rdc=1&_rdr#

- อำนาจ ศรีพระจันทร์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ศึกษาเฉพาะอำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. (2rd ed). New York: Harper. and Row.